

har skullet forene det unikke i dankortet, den store udbredelse, trygheden ved dankortet med teknologiudviklingen og adgangen til at anvende dankortet til betalinger på Internettet og i en lang række andre sammenhænge, som vi end ikke kender navnene på. Vi har skullet forene forbrugerhensyn, åbenhed, gennemsigtighed i forholdene og konkurrencehensyn, som jo naturligvis ikke trives så godt i forhold til et monopol. Disse ønsker har vi, tror jeg, i en eller anden grad alle sammen, og vi har alle sammen skullet prøve at forene dem.

Der er masser af konflikter i stoffet. Der har også i forløbet været talt med endog meget store bogstaver for ikke at sige i store avissider. Det har næsten været sådan, at aviserne ikke var store nok til at rumme dem. Men ud af konflikterne er der også kommet en erkendelse meget bredt af, at der var brug for en pragmatisk løsning, som altså er denne, der præsenteres i dag og behandles i dag, med en opdeling og en varsling af, at § 20 formentlig heller ikke i den opdelte form vil have en fremtid, der vil række meget langt, og derfor revisionsparagraffen frem til år 2001.

Hvorfor dog år 2001, kunne man sige. Det er der også nogle, der har spurgt til. Hvorfor er man overbevist om, at der kunne være konkurrence i år 2001? Jo, der vil være 3 år fra nu af – 3 år, hvor der vil være givet en pejling, hvor der vil blive angivet nogle konkurrenceforudsætninger, så man i branchen ved, hvad man skal pejle efter. Og jeg er faktisk overbevist om, at så vi vil blive overrasket.

Når vi når frem til efteråret år 2001, vil vi slet ikke stå og overveje, om det nu er sådan, at der er konkurrence, men vi vil faktisk komme til en situation, hvor vi vil sige, at der er meget mere af den, end vi egentlig troede.

Det, det drejer sig om, er, at vi foreslår at få ændret § 20 med henblik på at ophæve betalingsforbudet fra pengeinstitutterne til de forretningsdrivende i år 2001, hvis der er skabt de fulde forudsætninger for reel konkurrence. Til efteråret år 2001 kunne jeg godt forestille mig, at overgangen fra, at vi kan se alle forudsætningerne, og til det øjeblik, hvor konkurrencen er etableret, kunne blive vanskelig. Det er lige netop det øjeblik, som kommer til udgøres af ophævelsen af § 20.

Men som sagt er der her oplæg til en pragmatisk løsning af de mange ønsker, som vi i en eller anden grad alle sammen har næret, og den pragmatiske løsning vil også præge min hold-

ning under det kommende udvalgsarbejde, hvor der i dag fra nogles side har været peget på, at det kan være, at der er problemer med den formulering, som opdelingen mellem den fysiske og ikkefysiske handel har. Det vil jeg gerne bekræfte, det er jeg helt sikker på at der er. Jeg er helt sikker på, vi vil opleve, at den opdeling vil blive ganske vanskelig over årene. Der vil blive meget pres på sådan en opdeling. I det øjeblik man laver en opdeling, har man også bedt om problemer.

Vi vil komme til at se på nogle af problemerne allerede ved udvalgsbehandlingen, og jeg vil varsle en meget åben holdning, men også sætte den overskrift over det hele, at de ændringer, vi måtte kunne finde frem til, i givet fald ville være nogle, som ikke må forrykke den meget fine balance, hvor vi faktisk også med en del af organisationerne i ryggen er meget overbeviste om, at det, der er i dag, er noget, der kan håndteres. Og så skal vi passe på ikke at gøre dette vanskeligere.

Endelig en enkelt bemærkning til hr. Frank Aaen om kortet i Nationalbanken. Blot den eftertanke: Hvad skal vi bruge et kort til i Nationalbanken? Vi har vores penge alle mulige andre steder, og det er de penge, vi gerne vil betale med.

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår ikke helt, hvorfor ministeren er så forhippet på at få fastsat en revisionsdato for § 20, uden at man har noget som helst grundlag for at sige, at der er nogle fair konkurrencebetingelser allerede om 3 år. Det er da lidt bagvendt at lægge an til at imødekomme det pres fra banker om, at de vil have lov til at tage gebyrer på det hele, ved at sætte en tidsfrist på, hvornår muligheden skal være til stede, altså i år 2001. Det er da bedre at se, om bankerne af sig selv er med til at skabe grundlaget for det. Og er de det, ja, så kan man tage sagen om en revision op. Det er da utrolig bagvendt, specielt fordi bankernes eneste interesse er at få gebyret.

Så vil jeg godt høre, hvorfor man samtidig ønsker at afskaffe § 20 a, den nye ågerparagraf, når der skal være fri konkurrence. Er der ikke stadig væk en interesse fra lovgivningsmagts side i at forhindre, at der bliver urimelige avancer, hvis man afviklede § 20?

Og det sidste spørgsmål er: Hvorfor skal der i lovforslaget allerede nu åbnes mulighed for gebyrer på områder, som i dag er gebyrfrie?